

ge svoje za faro in okraj! Moj Bog, ali so to kristjanski nazori! Kar se pa tiče njegovih zaslug v gmotnem obziru, se baha, da je za faro in okraj obilo storil. No kaso je sklaful, to je res, pa če bo toliko blagoslova, srebrnega in zlatega donala, kakor kriče on in njegovi pristaši, potem je prav. A druge materijalne koristi njegove nikjer ni mogoče zvohati. Če prav izdatno podpira svoje oštirje, h katerim on zahaja, je že mogoče, a od tega nima fara ne okraj nobenega dobička — vsaj pride tak denarček iz faranovih rok v njegov žepek in po njem v malho oštirjevo. So jako pajčevinate njegove zasluge. Kaj češ; nekateri ljudje pač samega sebe z vsilo hvalijo, ako jih drugi ne morejo in nočejo. Je-li Jožek? Rekli so ljudje, da je Kranjček jurist ter je kot takšen že rigorozov se lotil — kdo bi bil to izpuhnil, se bo treba dolgo premišljevat — no in mi smo pa poizvedli, da njegove juristične znanosti niso dalje segle nego do posla »skrica« pri okrožni sodnji mariborski. Kranjc namreč še mature nima. — ej, ej, pa ga kot jurista razkriče! Kako je to naivno, kako je to smešno! V nedeljo po noči so mu šipe njegovega okna razbili. Res, da kaj takega ni nobeno junako ali hvalevredno početje, pa žalibog znamenito, pomenljivo je dovolj. Oh vi grdi Hoški lopovi in roparji! Čudno je pa le to, da popred nikdar niso Hočanje takega duhovnika pretepli, ni mu okna razbili, le Kranjčku je usoda tako nemila. Oh, ti revček ti! Pa ker pred Kranjcem ni bilo ne lopovov, ne roparjev v Hočah, odkod so se sedaj vzeli? Kranjček, premišluj malo, morda bo uganel tudi ti! Citateljem njegovih listov Kranjc objavlja, da njegovi nasprotniki cerkev še znotraj videli niso. Vidiš Kranjček, stvar je le »malo« drugačna. Ti ljudje so hodili preje v cerkev, kakor jo je Kranjček videl od zunaj, a sedaj res več obitelj ne hodi več v Hoško cerkev, dokler zahaja tja kaplan Kranjc. Po njegovem odhodu pa bomo iz srca radi spet prihajali k službam božjim. Potem je danes tako: Če stopi Kranjc na leco ali pa k oltarju, se ljubljenci njegovi vzdignejo ter cerkev zapuste. Potem so nekateri ljudje, ki vrata zaloputnejo, ter se v hram skrijejo če gre Kranjc na spoved. Da, da, kdor ljubezen seje. — Sveta jeza nad »Stajercem« in »Marburgerco« je grozovita. Resnica hudo peče! Pač mi nismo tako malenkostni, da bi »e nad »Slovencem«, »Stražo« in »Gospodarjem« jezili, če hujskajo in psujejo črez nas, mi se le z zaničljivim nasmehom spominjamo njihovega dopisnika — papir je vendar nedolžen. Da je narodno zatiranje in psovanje še seglo v srca mladine, je žalostna resnica; a kedo pa je zasadił to kugo vanj? Premišlujte gospodine! Kranjček bi rad poizvedel, kdo »Stajercu« dopisuje. Ni eden,

nista dva, jih je več, in zraven jih še veliko, veliko več takih, kateriga ljubijo z vso strastjo svoje duše. Mi pa nikoli ne vprašamo po dopisunu gori omenjenih treh listov — ga že od daleč vohamo. Kranjček, kaj tebe pa Pohorci srbijo? Ker »Stajerca« čitajo? Kaj si delaš norca z njihove bede? Če pa pride čas berne, o takrat pa vi ljubeznivo se hliniti Pohorskim korenjakom, da več v malho zmuzne. Pusti Pohorce pri miru, drugače se lahko pripeti, da zmuzne prilično tudi nekaj zvon molbe. Drugim bi očital da služijo Pohorski denar, sam za se pa ga brez pomisleka vžepne, brez da bi se ga zaslužil. Seve on, pa en drug, to je velikanska razlika. Eden sme požirati drugemu, pa si zaslužek očita. Oh ti kristjan kristjanski ti! Se nekaj, dragi naš Kranjček! Ustanovili smo v Hočah podružnico nemškega Schulvereina. Povod tega društva je tvoje delo, uspehi tvojega delovanja. Klin s klinom! Vem, da bi inache pri tej ustanovitvi se čisto gotovo vidila, pa dvojno je sitno: Božji žlavec bi se lahko sprožil in pa malo preveč Heilovcev je bilo brčzas navzočih. Pa — korajža velja!

iz Jesenic. Dne 30. aprila t. l. smo imeli zopet občinsko sejo. M. Pregarca na Savi se je podelil izkuh. Dovolilo se mu pa ni gostilničarski obrt. Pogorelecem v Lancovo se podeli podpora 20 kron. Stražniku se podeli nekaj podpore. Slednjč se sklenu, da se bode pobiralo licence od gostilničarjev za dve uri 1 krono in za celo noč 3 krome. Sklenilo se je tudi, da se ne smejo psi v kavarne in gostilne seboj jemati; vsaki, kateri se pri tem zasači, se bode v denarno globo 10—40 kron ali z 48 urnim zaporom kaznoval. V zadnjem sobotnem »Slovencu« se je župnik Škubic sebe grozovito radi nove šole hvalil. O tem bomo še govorili! Tudi gosp. Škubic še ni vsegamogočen in vsegaveden, akoravno ima prav dobro namazan jeziček!

Štajerski kmetje!

Deželni zbor štajerski stopi menda junija meseca zopet skupaj, da prične svoje delovanje. Od tega zasedanja je jako veliko odvisno. Kakor znano, razbila je

prvaška obstrukcija

deželni zbor in je s tem napravila velikansko škodo ljudstvu. Podpore, subvencije, denarji za zgradbe, za regulacije, za brezobrestna posojila itd., vse to je prvaška obstrukcija vrgla v vodo. Prvaški poslanci pa hočejo še naprej onemogočiti delo v deželnem zboru. Še naprej hočejo povečavati vašo bedo!

Kmetje!

Naše potrpežljivosti mora biti enkrat konec! Mi zahtevamo od slovenskih poslancev, da takoj

nehajo z obstrukcijo.

Kajti edino potem je mogoče, da dobimo vse to, kar zahtevamo in potrebujemo. Kmetje! Zbirajte se na shodih in odpošiljajte prvaškim poslancem rezolucije, da naj ponehajo z obstrukcijo. Zahtevajte od vaših občinskih zastopov, da isto storijo! Nobeno nasprotno zavijanje vas naj ne zmoti.

Proč z obstrukcijo!

Poslanci morajo se pokoriti ljudski volji!

Novice.

Pozor, inzerenti! Inzerati za »Stajerca« se sprejemajo razven v uradništvu tudi še na sledečih krajih:

- Maribor:** papirna trgovina Rud. Gaisser.
- Gelje:** knjigotržnica Fritz Rasch.
- Radgona:** knjigotržnica I. Semlitsch.

Zvezda-repatica. Kakor splošno znano, kaže se sedaj na nebu t. zv. Halleyev komet ali repata zvezda. Nekateri neizobraženi ljudje so raztrosili vest, da pomeni to slabe čase, vojsko, kugo in ne vemo kaj vse. Vse to je seveda neumnost! Največja neumnost pa je, da nekateri celo trdijo, da se bode »svet pogreznil«. Kaj takega zamore le človek trditi, ki hoče na podlagi lahkovernosti ljudstva slepariti ali pa ki je — bedak. Svet se ne bode pogreznil zaradi te repate zvezde, ki obstoji sploh iz same zračne snovi. Zemelji se ne more in ne bode prav ničesar zgodilo. K večjem da se bodejo v tem času malo mnogoštevilneje zvezde utrinjale. Opozarjamo torej ljudstvo, naj se ne pustijo vznemirjati od bedakov, ki vidijo pri belem dnevu strahove. Komur je mogoče, ta naj si ogleda repato zvezdo. Ali časi copernije so pač minili in zato — hladno kri!

„Slovenac in Hrvat“. Mi seveda nimamo prav nič proti temu, ako se razvija kakšna bratska ljubezen med slovenskim in hrvatskim narodom. Le proti politični zlorabi takega prijateljskega razmerja smo. Prvokom pa ni za to prijateljstvo samo, temveč le za politični cilj, z družjenje vseh Jugoslovanov. 5. t. m. odpotovalo je par sto ljubljancev v Zagreb, kjer so se vršile velike slavnosti. V govorih se je vedno naglašalo, da »spadajo Slovenci in Hrvati skupaj«. Torej zopet veleizdajsko stremljenje po razdelitvi cesarskih kronovin in uničenju Avstrije! Nobenega koraka ne storijo prvaški politiki, nobene besedice ne izpregovorijo, brez da bi demonstirali proti Avstriji v današnji njeni obliki. S Hrvati in Srbi, z Bulgari in Armentci se hočejo prvaki združiti, — naj grejo za božjo voljo tja doli, naj odpotujejo v blažene »svoje« kraje! Ali slovensko ljudstvo na Štajerskem in Koroškem naj pustijo pri miru, kajti to ljudstvo ne mara za — veleizdajstvo!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Hofrat-popravkar. Prijatelj Tebničmar nam zopet piše: Naš sladki hofrat Ploj poslal je »Grazer Tagblattu« dolgi »popravek«. Čujem, da bode tudi »Stajerc« tak »popravek« dobil. Glasil se bode ta »popravek« pa tako-le: — »Ni res, da so ljudje na Ptujski gori pred mano pljuvali; res je pa, da so le sline iz ust metali. Ni res, da so kmetje »fuj dohtarji« vpili; res je, da so le »pfej dohtarčki« rekli. Ni res, da so to iz nasprotstva proti meni storili; res je, da so vse to le iz ljubezni do mene storili. Ni res, da sem bežal iz Ptujске gore; res je le, da sem se hitro v Jurzevi kočiji odpeljal. Ni res, da sem se bal; res je le, da sem pristaš nauka,

Albanska ustaja

I. Albanija se zopet v zadnjem času mnogo imenuje. Ta deželica z bojevitim svojim narodom dela turški vladi mnogo preglavic. Sedanja revolucija ali ustaja je velikanska. Pravcate bitke se bijejo s turško vojaščino. Zanimivo je, da so to pot vsa albanska plemena združena. Borijo se proti mladoturški vladi, ki je nekaj starih šeg in navad odstranila. Naša slika (I) kaže

postave albanskih bojnikov, znanih pod imenom »škipetarjev« v njih divji narodni noši. Ustavniki so večidel mohamedske vere in grejo vsled tega z neverjetnim pogumom v vojsko.

II.

Druga naša slika o albanski ustaji kaže prizor iz bitke v ozki dolini Kačanik, ki je trajala več dni. Ta dolinica je pot v severno Albanijo, v kateri je ustaja najmočnejša. Turki so jo morali vsled tega v

svoje roke dobiti. Slika kaže, kako se bojeviti Albanci stiskajo med skale in pošiljajo iz njih smrtonosne kroglice na turško vojaštvo. Večidel

se je bojevalo na tem kraju okroglo 1000 Arnavtov. Turška vlada bode imela še mnogo opraviti, predno bode to krvavo revolucijo zadušila.